

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 278/05-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. novembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. I. N., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 221/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júla 2005 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 221/03.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že „*Okresný súd v Prievidzi dňa 17. 3. 2003 pod sp. zn. 1 T 285/02-155 vyniesol rozsudok, ktorým obžalovaného M. B. (...)*

uznal za vinného z trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 196 ods. 1 Tr. zákona.

Obžalovaný sa proti rozsudku odvolal dňa 25. 4. 2003 a súdne konanie prebieha na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 3 To 221/03.

Ja vystupujem v tejto trestnej veci ako poškodený (...)

Krajský súd v Trenčíne doposiaľ nenariadil verejné zasadnutie a od roku 2003 je v nečinnosti“.

Sťažovateľ ďalej odôvodňuje svoju sťažnosť tým, „že niet iného súdu, ktorý by chránil moje základné právo a ja som nemal možnosť ovplyvniť nečinnosť súdu inými zákonnými prostriedkami“.

Pretože sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd na to sťažovateľa upozornil výzvou z 26. októbra 2005, ktorú prevzal jeho právny zástupca 4. novembra 2005, a poučil ho o následkoch jej nedoplnenia v stanovenej lehote. Zároveň ho s odvolaním sa na ustanovenie § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyzval, aby predložil dôkazy o využití dostupných právnych prostriedkov nápravy pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, t. j. aby mu predložil dôkaz o tom, že podal sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní predsedovi krajského súdu [podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov platného a účinného do 31. marca 2005 (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“), resp. po 1. apríli 2005 podľa § 3 ods. 7 a § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“)].

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu v stanovenej lehote neodpovedal.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd v prípadoch namietaného porušenia základných práv v dôsledku zbytočných prietahov v konaní zapríčinených všeobecným súdom skúma, či sťažovateľ využil právne prostriedky, ktoré mu na ochranu jeho práv do 31. marca 2005 poskytoval zákon o štátnej správe súdov v ustanoveniach § 17 ods. 1, § 20 až 23 a od 1. apríla 2005 poskytuje zákon o súdoch v ustanoveniach § 3 ods. 7 a § 62 až 68. Využitie týchto prostriedkov nápravy, ktoré sú podľa názoru ústavného súdu účastníkovi súdneho konania ľahko dostupné, nevyžaduje ústavný súd ako podmienku prijatia sťažnosti na ďalšie konanie, ak z okolností konkrétneho prípadu vyplýva, že uvedenú podmienku sťažovateľ nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavom súde), najmä ak využitie uvedených prostriedkov nápravy nemožno vzhľadom na okolnosti daného prípadu pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (mutatis mutandis uznesenie o predbežnom prerokovaní sp. zn. III. ÚS 241/03, resp. uznesenie o odmietnutí sp. zn. III. ÚS 132/05).

Ústavný súd v súvislosti s tým poukazuje aj na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 20/05) účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prieťahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou.

Účinnosť takého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prieťahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prieťahov a ustanovuje za také prieťahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona].

Podobne aj zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prieťahy v konaní (...)“. V zmysle prvej vety druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti“. Napokon podľa tretieho odseku predmetného zákonného ustanovenia „Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky“.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh nevyplýva, že by sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu postupoval tak, ako mu to umožňoval do 31. marca 2005 § 17 ods. 1 zákona o štátnej správe súdov, resp. od 1. apríla 2005 § 3 ods. 7 a § 62 až 68 zákona o súdoch. Sťažovateľ teda nepreukázal, že by si základné právo, ktorého porušenie namieta pred ústavným súdom, chránil prípadne iným spôsobom, ktorý mu za týmto účelom zákon účinne poskytuje a na ktorého použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov.

Sťažovateľ taktiež v stanovenej lehote nepreukázal, že podmienku podľa § 53 ods. 1

zákona o ústavnom súde nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodiť ani z obsahu sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pretože sťažnosť bola odmietnutá, považoval už ústavný súd za bezpredmetné rozhodovať o ďalších nárokoch uplatnených v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. novembra 2005